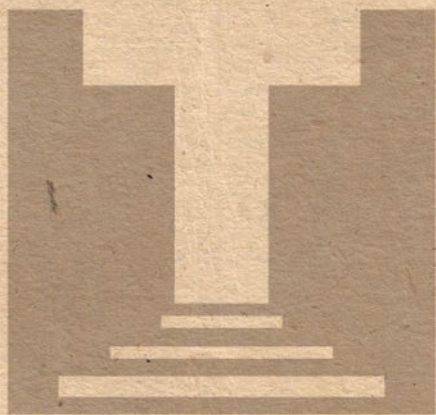

Devrimciler
ne için
savaşıyorlar?

TUSTAV

TÜSTAV

6A 9936

DEVİRİNCİ

YOL

TÜSTAV

Bugün Türkiye'nin her yanında kıyasıya bir mücadele sürmektedir. İşçilerle, memurlarla, köylülerle, öğretmenlerle, gençlerle ve yoksul halk kitlelerinin çıkarlarını savunan devrimcilerle, sömürücü güçlerin patronların ve ağaların çıkarlarını savunan faşist güçler arasında amansız bir mücadele verilmektedir. Devrimcilerle faşistler arasında her gün çatışmalar çıkmakta, ölenler, yaralananlar olmaktadır.

Bütün bu mücadelelerin, kavgaların sebebi nedir?

Ezilen, sömürülen yoksul halkın çıkarları için savaşan devrimciler hangi görüşleri savunuyorlar? Halkın bugün içinde bulunduğu kötülüklerden kurtulması için neler talebediyorlar? Halkın yoksulluktan kurtulması, eşitsizliklerin giderilmesi için nasıl bir toplumsal düzen kurulmasını istiyorlar?

Özetle, Devrimciler ne için savaşılıyorlar?

TUŞTAV

**HALKIN BUGÜN İÇİNDE
BULUNDUĞU TÜM KÖTÜLÜKLERİN
YOKSULLUĞUN PAHALILIĞIN
İŞSİZLİĞİN VE EŞİTSİZLİKLERİN
SEBEBİ BÜGÜNKÜ SÖMÜRÜ
DÜZENİDİR.**

Ülkemizin uçsuz bucaksız zenginlikleri vardır. Zengin madenleri, verimli toprakları vardır. Bu topraklar üzerinde milyonlarca insan çalışır. Emek sarfeder. Topraktan çıkan madenlerden, elde edilen ürünlerden, fabrikalarda üretilen mallardan her geçen gün daha çok artan bir zenginlik yaratılmaktadır. Fakat buna karşılık halkın yaşam koşulları düzelmemekte, tersine bozulmaktadır. Milyonlarca insan yoksulluk ve sefalet içindedir. Pahalılık ve işsizlik çoğalmaktadır. Halkın bir kesimi yeterli bir şekilde beslenememekte, çocuklarını sağlıklı bir şekilde büyütebilecek kadar besleyip eğitememektedir. Halkın önemli bir kesimi de düpedüz aç kalmaktadır. Pahalılık ve işsizlik artmakta, enflasyon dedikleri bu düzenin yarattığı bir canavar bütün emekçi halkın elinde, avucundakileri süpürüp almakta, milyonlarca orta halli şehirli ve köylü halkı iyice yoksulluğa sürüklemektedir. Yoksulluk her geçen gün artmaktadır.

Bu niçin böyledir?

Niçin halkın durumu günden güne düzeleceğine, içinde bulunduğu kötülükler, yoksulluk, sefalet artmakta, eşitsizlikler ve haksızlıklar çoğalmaktadır?

Bugün halkımızın karşı karşıya kaldığı bütün kötülüklerin, haksızlık, eşitsizlik, yoksulluk ve sefaletin sebebi, mevcut sömürü düzenidir.

Bugünkü düzenin esası, toplumun büyük çoğunluğunun; belirli bir azınlık tarafından sömürülmesine dayanır. Ülkenin bütün doğal zenginliklerine ve milyonlarca insanın e-

mek mahsulü olarak üretilen mallara, üretim araçlarını elinde tutan bir avuç yerli ve yabancı büyük sermaye sahibi tarafından el konulmaktadır. Üretim araçlarına sahip olmayan ve çalışarak kendi emeğiyle geçinen toplumun büyük çoğunluğuna ise, yaşamlarını zorlukla sürdürebilecekleri kadar birşey kalmaktadır.

Ülkedeki zengin maden kaynakları bütün toplumun ortak malı olmalıdır. Oysa, bu büyük zenginlik kaynaklarından, buraların işletme imtiyazını ellerine alan sermaye sahiplerinden başka kimse yararlanmamaktadır. Ne toprağın yüzlerce metre derinliğinde büyük zorluklarla çalışan maden işçileri ne de diğer emekçiler!.. Sadece bir avuç büyük sermayedar, hergün üretilen milyonlarca liralık servete oturdukları yerden el koyarak milyonlarına milyonlar katıyorlar. Toprakların büyük çoğunluğu, büyük ağaların elinde. Geniş köylü kitleleri ise topraktan elde edilenin çok azını alabiliyor, yokluk ve sefalet içinde yaşıyorlar.

Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Bu örneklerde de görülen durum toplumdaki eşitsizliklerin ve kötülüklerin temelini oluşturmaktadır. Bu nedenle toplumun büyük çoğunluğunun durumu her geçen gün kötüleşirken, büyük imtiyazlara sahip bir avuç büyük sermaye sahibi daha çok zenginleşmektedir.

Öte yandan bugünkü düzende üretim araçları ve üretim faaliyeti, ülke ekonomisine hakim olan emperyalist tekelcilerin ve onun işbirlikçisi yerli tekelcilerin çıkarları için kullanıldığından **üretimin bütün toplumun yararına olarak artması ve gelişmesi engellenmektedir.** Herşey üretim araçlarına sahip olan büyük patronların daha çok kar etmesine göre düzenleniyor. Bu yüzden üretim de halkın ihtiyaçları doğrultusunda gelişmiyor. Ekonomik hayatı, toplumun çıkarları yönünde üretimi arttırma gayreti yerine, daha çok kâr hırsı haksız kazanç gayreti, spekülasyon, rüşvet, borsa faaliyetleri kaplamaktadır. Bugünkü sömürü düzeni **özetle bunlardan ibarettir.**

İşte devrimciler bütün bu sömürü, haksızlık ve eşitsizliklerin ortadan kalkması için mücadele ediyorlar.

Devrimciler bir avuç sömürücüye milyonlarca insanın alın terini gasbetme hakkını veren bu düzenin ortadan kaldırılmasını; büyük fabrikaların ve büyük toprakların bu bir avuç sömürücünün elinden alınarak bütün halka maledilmesini; üretim araçlarının ve iktidar gücünün (devlet gücünün) bir avuç büyük sermayecinin çıkarı için değil bütün bir toplumun çıkarı için kullanılmasını; ülkemizdeki yeraltı ve yerüstü zenginliklerini talan eden, halkımızın alınterini gasbeden ve ülkemizdeki üretimin artmasına, yoksulluğun azalmasına mani olan sömürücü yabancı tekellerin kovulmasını istiyorlar. Bütün zenginliklerin, toplumun bütün unsurları arasında eşitçe paylaşıldığı, sömürünün, yoksulluğun, eşitsizliğin ortadan kaldırıldığı bir toplum düzeninin kurulması için mücadele ediyorlar.

İnsanların paraya ve parayı elinde tutan bir avuç sömürücüye köle hale getirilmesine son verilmelidir. İnsanın insan tarafından sömürülmesi, insanın insana kul köle olması ortadan kaldırılmalıdır. Kısaca mevcut kapitalist sömürü düzeni bütünüyle yıkılmalı, yerine sömürsüz, eşitlikçi bir düzen, yani sosyalist bir düzen kurulmalıdır.

Bütün bunlar nasıl gerçekleşir? Sömürü, yoksulluk nasıl ortadan kalkar? Bütün eşitsizliklerin ve haksızlıkların giderilmesi nasıl mümkün olabilir?

TEK YOL HALKIN KENDİ İKTİDARININ KURULMASIDIR

Bugün halkın içinde bulunduğu yoksulluk, sömürü baskı ve eşitsizliklerin ortadan kaldırılabilmesi için, kısacası bu kapitalist sömürü düzeninin yıkılarak yeni-sömürsüz bir düzenin kurulabilmesi için herşeyden önce **bugünkü sömürücüler egemenliğine son vermek ve yerine bütün emekçi halkın kendi iktidarını kurmak gerekmektedir.**

Bugün, sömürücü sınıflar herşeyi kendi ellerinde tutmaktadır. İktidar bütünüyle sömürücü sınıfların elindedir. Gerçi sık sık seçimler yapılmakta, hepsi de halkın çıkarlarını savunuyor görünen partiler seçimleri kazanarak veya aralarında koalisyonlar yaparak hükümete gelmektedirler. Ama bütün bu yapılanların bir aldatmaca olduğu, hangi burjuva partisi hükümet kurarsa kursun hiçbir şeyin değişmediği bugün artık çok iyi bir şekilde görülebilmektedir.

Hangi parti hükümeti kurarsa kursun, herşey yine bir avuç sömürücünün istediği gibi olmaktadır. Türlü vaatlerle iktidara gelen CHP hükümeti döneminde herşey yine eskiden AP hükümetleri döneminde, MC döneminde olduğu gibi, patronların, ağaların, emperyalist güçlerin çıkarları yönünde olmuştur. IMF'nin istediği gibi devalüasyonlar yapılmış, onlar istedi diye işçilerin, memurların gelirleri, ürün fiyatları düşük tutulmuş, patronların, büyük tekellerin istediği gibi, herşeye zam yapılmış; sıkıyönetim ilan edilip, halkın bütün hakları sıkıyönetim paşalarına yasaklatılmış işçilere-köylülere zulmedilmiştir.

Daha sonra yeniden AP hükümeti kurulduğunda da yine herşey eskisi gibi olmuştur: Yine herşey sadece bir avuç sömürücünün çıkarları, emperyalist tekellerin çıkar ve taleimatlarına uygun olarak yapılmıştır. Demirel, Ecevit'in hükümetteyken yaptığı herşeye karşı çıkmış yapılanların halkın aleyhine olduğunu söylemiş fakat kendisi yeniden hü-

kümet kurunca Ecevit gibi IMF'nin, emperyalist tekel-lerin ve bir avuç büyük sermaye sahibinin çıkarı doğrultusunda aynı şeyleri yapmıştır. Devalüasyon ve zamlarla halkın yoksulluğunu bir kat daha arttırmış, halkın üzerindeki baskı ve zulmü de bir kat daha çoğaltmıştır. İktidar gücü daima büyük sermayecilerin çıkarı için kullanmaktadır.

O halde «ülkeyi yine IMF, patronlar ve paşalar yönetecekse seçim niye?» diye sormakta haklı değil miyiz?

Bu seçimler bir aldatmacadan başka birşey değildir! Sömürücü sınıflar bu sömürü düzenine uyan bir siyasi düzen kurmuşlar, kendi egemenliklerini sağlayan yasalar çıkarmışlar. Ellerindeki sınırsız servetin de yardımıyla herseyi hakimiyetleri altına almışlardır.

Bu yüzden, herşeyden önce sömürücü sınıfların bugünkü siyasi egemenliğine son verilmeli ve yerine bütün halkın demokratik iktidarı, halkın gerçekten kendi iktidarı kurulmalıdır. Bunun için ise, öncelikle sömürücülerin kendi çıkarlarına uygun olarak kurdukları bugünkü siyasi düzene son verilmelidir. Başta işçi sınıfı ve yoksul köylülük olmak üzere tüm ezilenler birleşmeli, sömürücülerin siyasi egemenliğine son verilmelidir. Onların bütün siyasi hakimiyet araçlarını ortadan kaldırmalı ve onların yerine halkın kendi hakimiyet organlarını kurmalıdır.

Bu ise, kısaca Demokratik Halk Devrimi'nin gerçekleştirilmesi ve Halkın Demokratik İktidarının kurulması demektir.

SÖMÜRÜCÜ SINIFLARIN EGEMENLİK ARACI VE BASKI MEKANİZMASI OLAN MEVCUT DEVLET YAPISI, TÜM FAŞİST KURUMLARIYLA BİRLİKTE LAĞVEDİLMELİ YERİNE HALKIN KENDİ DEMOKRATİK EGEMENLİĞİNİ GETİREN ORGANLAR KURULMALIDIR.

Burjuvalar, Devrimcileri daima «devlet düşmanlığı yapmakla» «devleti bölüp-parçalamak istemekle» suçlayıp dururlar. Onlar bugünkü şekli ile kendi sömürü düzenlerinin sürdürülmesini ve kalıcılığı sağlamak için kullanılan bir

teşkilattan başka bir şey olmayan devleti, «bir vergisi kutsal birşey» olarak göstermeye çalışırlar. Gerçek durum nedir? Devlet ne şekilde ortaya çıkmıştır ve bugün Türkiye'de varolan devlet hangi işe hizmet etmektedir?

Devlet, tarihin çok eski devirlerinde ortaya çıkmış olan bir kurumdur. Bütün toplumların, çok eskilerden beri çeşitli şekillerde ortaya çıkan devlet yapıları olmuştur.

Önceleri doğal-ortak özelliklere sahip olan insan toplulukları, kendi ortak çıkarlarını yabancı topluluklara karşı korumak için örgütlenmişler ve bu amaçla belirli topluluklar meydana getirmişlerdir. Ama her toplum, üretilen malların ve doğal kaynakların bölüşülmesindeki eşitsizlikler ve ayrıcalıklar yüzünden giderek sınıflara bölünmüştür. Toplumun azınlığı teşkil eden bir bölümü üretim araçları sahibi olarak egemen sınıfları oluşturmuştur. İşte o zamandan beri de devlet, sömürücü egemen sınıfların ezilen-sömürülen kitleler üzerindeki bir baskı aracından başka birşey olmamıştır. Sözde toplumun ortak çıkarlarını korumak için atanan ya da seçilen devlet görevlileri de daima bütün zenginlik kaynaklarını elinde tutan sömürücülerin işlerini yürüten komiteler olarak çalışmışlardır.

İşte, burjuvaların devlet üzerine kopardıkları yaygaralara karşı işin gerçeği kısaca bundan ibarettir.

Bu gerçek Türkiye'de varolan devlet mekanizması için de tamamen geçerlidir. Parlatmentonun ve hükümetlerin durumu üzerinde yukarıda durulmuş ve onların ülkemizdeki sömürücü-egemen sınıfların çıkarlarından başka birşey düşünmedikleri açıklıkla ortaya konulmuştur. Bu gerçek devlet üzerine koparılan onca yaygaraya rağmen halkımız tarafından yüzlerce yıllık tecrübenin bir sonucu olarak artık çok iyi bilinmektedir.

Aynı durum devletin ordu, hapishaneler, polis, jandarma teşkilatı ve mahkemeler gibi diğer kurumları için de aynen geçerlidir.

Bugünkü sömürü düzeninin bir baskı mekanizması olan

ordu teşkilatı bütünüyle halktan koparılmıştır. Halkın içinden gelen insanlar senelerce apayrı bir eğitim içinde özel olarak yetiştirilmekte, özel lokalleri-orduevleri ve kendilerine sağlanan diğer ayrıcalıklarıyla halktan tamamen kopuk bir halde yaşamaları sağlanmakta ve bu suretle içinden çıktıkları halktan tamamen kopartılarak, "**sömürücü sınıflar adına mevcut düzeni koruma ve kollama**" ile görevlendirilmektedirler. Bu yolla haktan koparılmaları sayesinde ki onlar halka karşı kullanılabilmekte, işçilerin-köylülerin, yoksul halkın üzerine ateş açabilmektedirler.

Bu ordı, sömürücü sınıfların başları sıkıştıkça "**cumhuriyeti koruma ve kollama**," adına halka karşı baskı uygulamak üzere sahneye sürdüğü bir baskı ve hakimiyet aracı olarak işlemektedir.

Tekelci burjuvazi sıkıştıkça "bölücülük" ve benzeri konularda yaratılan yaygaralarla ordu kışkırtılmakta, **sıkıyönetimler, baskılar başlamaktadır**. Paşalar biryandan işçilere-köylülere ve yoksul halka "**YASAK**"lar çıkarmakta, bu ortamda sahne, gazetelere çarşaf çarşaf ilanlar vererek mebuslar alıp-satarak, hükümetler kurup-düşürerek "icra-i sanat" eden büyük parabalalarına kalmaktadır. Şu sıra hala yürürlükte olan sıkıyönetimin uygulamalarına bakın. Adana'da, Kars'ta, Ankara'da, İstanbul'da, işçilerin-yoksul halkın sırtında boza pişiriyorlar; gecekondu mahalleleri adeta askeri işgal altında; halka aleni işkence yapıyorlar. Ama büyük sermayecilerin, burjuvaların kılına bile dokunamıyorlar. İlerici yayınları-örgütleri yasaklıyorlar, ama sermaye örgütleri her zamandan daha özgür!

Özetle, Devrimciler, sömürücüler egemenliğini ifade eden bu günkü devletin yerine, işçi ve köylülerin egemenliğini getiren yeni bir devletin kurulmasını savunmaktadırlar. Bugünkü mevcut devlet yapısı, halkın değil burjuvazinin çıkarı için dönen bütün çarkları ile birlikte kökünden değiştirilmelidir. Emekçi halk kendi kaderini tayin etme hakkına sahip çıkmalı. devlet emekçi halkın hakimiyetini

sağlayacak şekilde yeniden kurulmalıdır.

1 - Ülke, bugünkü parlamento yerine, halk temsilcilerinin oluşturduğu bir Devrimci Halk Meclisi tarafından yönetilmelidir.

2 - Halkın yerel iktidar organları kurularak en geniş yetkilerle donatılmalıdır.

3 - İşçi, köylü, memur, öğretmen, esnaf gibi halk kesimlerinden oluşan Halk Komiteleri, İşçi ve Köylü Komiteleri, kendilerini ilgilendiren bütün alanları kapsayacak şekilde, en geniş yönetim yetkileri ile donatılmalıdır. Başta işçi komiteleri olmak üzere, çeşitli kademelerde oluşacak Halk Komiteleri yönetimin asli unsurlarından birini oluşturmalıdır.

4 - Ülkenin idaresinde rol oynayan devlet memurları, doğrudan halk tarafından seçilmelidir.

5 - Mevcut düzenli ordu teşkilatı bütünüyle dağıtılmalı, yerine halkın silahlanmasına dayanan bir savunma teşkilatlanması geçirilmelidir .

Halkın kendisini yönetemeyeceğini iddia edenler olacaktır. «Cahil-aşağı tabaka» dedikleri işçilerin, köylülerin kendilerini ve ülkeyi idare edemeyeceklerini söyleyeceklerdir. Onlar yalancı ve sahtekarlardır. Herşeyi üreten emekçiler kendi kendilerini ve ülkeyi sömürücülerin çıkarına hizmet eden politikacılardan çok daha iyi yönetebilirler. Ülkeyi ve halkı sadece burjuvaların ve onların «seçkin» politik temsilcilerinin idare edebileceği yalanının geçersizliği, kendi yönetimine sahip çıkan dünya halkları tarafından sayısız kere kanıtlanmıştır. Ve yine defalarca kanıtlanmıştır ki halkın içinde bulunduğu yoksulluğun, sefaletin ve eşitsizliklerin ortadan kaldırılabilmesi için, güçlü kollarıyla halkın kendi iktidarını kurmasından başka bir yol da yoktur.

**BUGÜNKÜ EMPERYALİZME
BAĞIMLI EKONOMİK SÖMÜRÜ
DÜZENİ KÖKÜNDEN
DEĞİŞTİRİLMELİDİR.**

Bugünkü sömürücüler eğemenliğinin sona erdirilerek bütünü halkın demokratik iktidarının kurulmasından sonra, ekonomik alandaki sömürü ilişkilerine son verilmeli; emperyalizmin tüm sömürü ilişkileri ortadan kaldırılmalı ve üretim araçları ile devlet gücünün bütün bir toplumun çıkarları için kullanıldığı bir yeni-ekonomik düzen kurulmalıdır.

A. Ülkemizin bugüne kadar bunca geri kalmışlığının baş nedeni olan emperyalizmin sömürüsüne derhal son verilmesidir.

Bugün ülkemiz ekonomik alanda, emperyalist tekellerin ve onlarla işbirliği halindeki yerli tekellerin hakimiyeti altındadır. Ülke ekonomisinin temeli emperyalist tekellerin çıkarlarına uygun bir şekilde kurulmuştur. Yabancı-emperyalist şirketlerin bir uzantısı veya içpazarlama mekanizması şeklinde bir sözde sanayi geliştirilmiştir. İçerde bu malların pazarlamasını yapan büyük işbirlikçi sermaye gruplarına sınırsız imtiyazlar tanınmakta, ekonomik alandaki nerşey bu emperyalist sömürü mekanizmasının işleyişine uygun olarak tezgahlanmaktadır. IMF, OECD gibi bu işleyişi denetlemekle görevli emperyalist kurumların isteklerine uygun olarak sık sık zamlar-devalüasyonlar yapılmakta, halkın elinde avucunda ne varsa adeta emperyalist tekeller ve onların ülkemizdeki uzantıları tarafından talan edilmektedir. Mevcut düzendeki ekonomik işleyiş, bu talanın yürütülüşünden başka bir şey değildir. Hükümetler de, «ekonomik operasyon», «önlem paketi», vs. diye sözde halkın iyiliği için (!) bu talanda emperyalistlerin «taşeron»luğundan başka birşey yapmamaktadırlar.

Onlarca yıldır sürüp gelen bu sömürü düzeninin tüm

sonuçları şimdi apaçık gözler önündedir. Ülkemiz ve halkımız yıllardır tüm zenginlikleri ve alinteri talan edile edile, durmadan yoksullaştırılmış, emperyalizme iyice bağımlılaştırılmış ve batılı sömürücülere her bakımdan muhtaç hale getirilmiştir. Tıpkı tefecinin pençesine yakalanan bir köylünün, tefeciden borç aldıkça ona daha çok bağımlı hale düşmesi gibi, ülkemiz de emperyalistlerden kendisini daha çok yoksullaştıracak ve daha çok batağa sokacak şekilde yeni borçlar almadan yaşayamaz bir hale gelmiştir.

Bu durumun acısı da ülkemizi bu hale getirenlere değil, yoksul halkımıza çektirilmektedir. Büyük parabalaları, emperyalizme uşaklık edenler yine halkın üzerinde yürütülen sömürü ve talandan paylarını almakta, milyarlarına milyarlar katmaya devam etmektedirler.

Ülkemizin bu cendereden ve onun halkımızın sırtına yüklediği tüm ekonomik sıkıntılardan kurtulabilmesinin yolu vardır. Ülkemizin gelişebilmesi, üretimin bütün halkın ihtiyaçlarına yetecek kadar artırılabilmesi için herşeyimiz vardır. Geniş-zengin doğal kaynaklar, verimli topraklar, bugün bile Almanya'da dev makinaları döndüren işçilerimiz... herşey vardır. Ama öncelikle, bugünkü emperyalizme bağımlı-sömürü düzeni kökünden yıkılmalı, emperyalistlere olan tüm bağımlılık ve sömürü ilişkilerine son verilmelidir.

1 - Ülkedeki bütün yabancı tekellerin hakimiyetine derhal son verilmelidir. Onların tüm mallarına karşılıksız olarak elkonulmalıdır.

2 - Madenler, tüm yeraltı ve yerüstü zenginlikleri derhal millileştirilmeli, bu alanda, faaliyet gösteren yabancı şirketler kovulmalıdır.

3 - IMF ve emperyalizmin bütün mali kurumları ile olan bağımlılık ilişkilerine son verilmelidir.

4 - Türkiye'nin emperyalist ülkelerle olan tüm borçları karşılıksız olarak kaldırılmalıdır. (Bugüne kadarki sömürüleri nedeniyle, gerçekte borçlu olan onlardır).

5- NATO'dan çıkılmalı, ABD ile olan tüm ikili anlaş-

malar iptal edilmi, ülkedeki tüm yabancı üs ve tesislere elkonulmalıdır.

B. Öte yandan bugünkü düzende üretim araçları, sadece onları tekelinde tutan büyük sermaye sahiplerinin çıkarlarına göre işletilmektedir. Üretim de sonuç olarak sermaye sahiplerinin daha çok kâr elde etmelerine göre yapılmaktadır. Bu durum üretimin bütün toplumun çıkarına uygun olarak artmasına ve gelişmesine engel olmaktadır. Buna son vermek için **üretim araçlarının özel mülkiyetine son verilmesi** gerekir. Bu şekilde, Devrimci Halk İktidarı tarafından üretim araçlarının bütün bir toplumun çıkarına uygun bir tarzda işletilmesi, üretimin artırılması ve toplumsal üretimden herkesin çalışmasının karşılığı olarak yeterince yararlanması mümkün olabilir. Bu amaçla:

1 - Büyük üretim araçlarının özel mülkiyetine son verilmelidir.

2 - Bütün tekeli nitelikteki işletmeler, bankalar, sigorta şirketleri ve dış ticaret kamulaştırılmalıdır.

3 - Bütün maden işletme imtiyazları ve göl, akarsu, kıyılar, ormanlar gibi doğal kaynaklar üzerindeki kişisel mülkiyet ve imtiyazlar karşılıksız olarak kaldırılmalıdır.

4 - Üretimi artırıcı yönde tedbirler alınmalı, ülkenin kendi öz kaynaklarına dayanarak ağır sanayi devletçe geliştirilmeli, teknolojik gelişmenin hızlandırılması için devlet tarafından gerekli tedbirler alınmalıdır.

C. Ülkedeki bütün büyük toprak mülkiyetine son verilerek, toprak ağalarının ellerindeki topraklar topraksız köylülere dağıtılmalı, feodal sömürü ilişkileri bütünüyle ortadan kaldırılmalıdır. Ayrıca devlet ekilebilir yeni tarım alanlarının ve modern tarım tekniklerinin geliştirilmesi ile verimliliğin artırılması için çalışmalıdır.

1 - Köylüler, isterlerse, ortaklaşa sahip olacakları topraklarda, ortak çalışma ile elde edileni paylaşacakları kooperatiflerde birleştirilmelidir. Devlet bu kooperatifleri teşvik etmeli, kooperatiflere yeterli makina, tohum, gübre, ilaç

temin etmeli ve üretimin artması için yardımcı olmalıdır. Böyle bir düzen içerisinde köylüler kendi aralarında bir kooperatif birliği oluşturarak ortak çalışma yaparlar. Aralarında işbölümü yaparak köyün çeşitli ihtiyaçlarının temin edilmesi sağlanır. Devlet bu şekilde oluşacak olan köy topluluklarının makina, gübre, sulama gibi modern tarım ihtiyaçlarını temin eder. Bu şekilde işbölümü ve elbirliği ile çalışma sayesinde daha çok iş yapılabilir ve toplam üretim artar. Elde edilen mahsul de köylüler arasında **çalışmaları-na göre** paylaşılır.

2 - Tek başına çalışan küçük üretici köylüler bu kooperatiflerin üstünlüklerini görerek onlara kendi istekleriyle katılmadıkları taktirde, kendi özel mülkiyetini sürdürme hakkına sahip olurlar; devlet onların da kredi yoluyla modern tarım araçları, sulama ve gübre gibi üretimi artırıcı olanaklardan yararlanmasına ve emeğinin karşılığını almasına yardımcı olur. Zengin köylüler ise hiçbir şekilde olanaklarından yararlandırılmaz.

3 - Devrimin gerçekleşmesinden sonra tefecilik tamamen ortadan kaldırılacağı için köylülerin tefecilere olan borçları da kendiliğinden ortadan kalkmış olacaktır. Keza, köylülerin bankalara olan tüm borçları da ödenmiş sayılacaktır. Kurulacak köylü komitelerine sorunlarını çözme doğrultusunda geniş yetki verilmelidir.

4 - **Orman köylülerinin** sorunlarını çözebilmek için devlet tedbirler almalı, yoksulluk, sefalet ve karanlık içinde yaşayan orman köylülerine iş olanakları sağlayacak işletmeler geliştirilmeli; milyonlarca köylü kitlesi sosyal güvenceye kavuşturulmalıdır. Orman herşeyden önce orman sahasında yaşayan köylülerindir. Bugünkü düzende ormandan elde edilen milyarlarca liralık servet, devlet ve onu elinde tutan zenginler tarafından yağmalanmaktadır. Köylülere ise kesimde çalışmalarının karşılığı olarak sadece bir kıymık şey verilmektedir. Ormanlardan milyarlarca liralık servet elde edilirken ormanın içinde yaşayan milyonlarca

köylü karanlık, okluk-sefalet içinde bırakılmaktadır. Okul-suz-yolsuz-susuz ve her türlü sağlık hizmetlerinden yoksun bırakılmışlardır.

Halkın kendi iktidarı altında bu düzen kökünden yıkılacaktır. Ormanlardan elde edilen servet ağırlıkla üzerinde yaşayan orman köylülerine ait olacaktır.

Devrimden sonra köylük bölgelerdeki uygulamaların temel hedefi, **köylerle şehirler arasındaki eşitsizliklerin ortadan kaldırılması** olmalıdır. Bunun kolayca olmayacağı ortadadır. Ama öncelikle köyle-şehir arasındaki bugünkü uçurum bir ölçüde giderilebilir. Köyler bugünkü sınırsız sefalet ve yokluğun, karanlığın pençesinden kurtarılabilir. Ve elbetteki devrim daha ileri aşamalarına ulaştığında, bütün insanlar arasındaki eşitsizliklerin ortadan kalkması gibi köyle şehirler arasındaki eşitsizlikler de ortadan kalkacaktır.

4

**KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ BÜTÜN
BASKILAR KALDIRILARAK
KÜRTLERİN KENDİ KADERLERİNİ
TAYİN HAKKI KAYITSIZ ŞARTSIZ
•• SAĞLANMALIDIR**

Bugün ülkemizde bulunan Kürtlere, burjuva devlet tarafından ağır baskılar uygulanıyor. Bir avuç ağa dışındaki yoksul Kürt Halkı özgürlüklerinden yoksun olarak, ağır bir sefalet ve zulüm altında inletilmektedir. Kürtlerin üzerinde yaşadığı bölge bugün ülkenin en geri bölgesini oluşturmaktadır. Ağaların köylüler üzerindeki en acımasız sömürü ve zulmü buralarda vardır.

Bu düzende Kürtler adeta iki kere sömürülmektedir. Bu durum bir tesadüf değildir ve ülkemizdeki egemen sınıfların bilinçli bir politikasının sonucu olarak meydana gelmektedir. Üstelik iki de bir, «bölücülük» tehlikesi yaygaralarıyla işkence ve katliamlara uğratılmaktadırlar.

Kürt Halkı üzerindeki bütün milli b... lar kaldırılarak onlara kendi ana dilleri ile eğitim hakkı ve isterlerse ayrı bir devlet kurabilmeleri hakkı tanınmalıdır.

Ama devrimciler (istedikleri taktirde ayrılabilmelerini savunmakla birlikte) Kürtlerin ayrı bir devlet kurmalarını önermemektedirler. Çünkü, devrimciler, kürt emekçilerinin de ülkemizdeki tüm emekçilerle beraber bu sömürü düzeninin yıkılması ile gerçek özgürlüğüne kavuşabileceklerine inanmaktadırlar. Zira ayrı bir Kürt Devleti kurulsa bile, bu devlet bu sefer de Kürt sömürücülerinin ve ağalarının devleti olduktan sonra yoksul Kürt Halkı yine sömürü ve zulümden kurtulamayacaktır. İşçilerin ve köylülerin egemen olacağı bir devlet söz konusu olduğunda ise, böyle bir devlette emekçilerin Kürt - Türk diye milliyet esasına göre ayrıma tabi tutulması söz konusu olmamalıdır. Madem ki bütün emekçilerin kurtuluşu devrimdedir, o halde sömürücülerin egemen olduğu bir devletin yıkılarak yerine bütün emekçilerin devletin kurulması mücadelesinde işçi ve köylülerin milliyet esasına göre ayrılarak, güçlerin ve hedefin ayrılması, halkların kurtuluşunu kolaylaştırmaz, tersine zorlaştırır. Hele çeşitli devlet bünyelerindeki Kürtlerin ayrı bir devlette birleşmelerini önermek kurtuluş için; bir tek sömürücü devlet egemenliği yerine 4-5 devlet egemenliğinin yıkılmasını önermek manasına gelir. Bunun Kürt emekçilerin kurtuluşunu yokuşa sürmekten başka bir manası yoktur. Bu yüzden Kürt emekçilerinin de çıkarı, Türkiye'deki sömürücüler egemenliğinin yıkılarak bütün emekçi halkların kurtuluşunu sağlayacak olan devrimdedir. Kürt-Türk, tüm emekçi halkların iktidarını gerçekleştirecek olan devrim tüm sömürüyü ve her türlü milli baskıyı yok ederek gerçek özgürlüğü sağlayacaktır.

İşte bu nedenlerle, devrimciler bugünkü koşullarda Kürt halkının çıkarının ayrı bir devlet kurmakta değil, Türkiye'deki bütün emekçilerle birlikte bütün emekçi halkların kurtuluşunu sağlayacak olan devrimin gerçekleştirilme-

sinde olduğu eri sürmektedirler.

Devrimciler, tüm yurttaşlar arasındaki bölücü-ayırıcı uygulamaların ortadan kaldırılmasını, Kürtlere karşı tüm haksız ve eşitsiz muamelelerin sona erdirilmesini istemektedirler. Burjuvalar ise devrimcileri bu yüzden «bölücülük»le suçluyorlar. Asıl bölücü, Kürtlere baskı uygulayanlardır; onları işsiz, aç, sefil bırakanlardır; ağaların pençesinde ezilmelerinin sürdürülmesinden yana olanlardır. Devrimciler ise «bölücülük»ten değil, halkların birliğinden ve kardeşliğinden yanadır. Ülkemizdeki Türk-Kürt tüm emekçilerin, tüm sömürücü zalimlere karşı özgür birlikteliğinden yanadır.

Ancak Demokratik Halk İktidarı altında halkların gönüllü ve özgür birlikteliği sağlanabilir. Bütün halkların eşitçe ve kardeşçe birarada yaşamaları sağlanabilir. Böyle bir birlik ezilen halklarımızın sömürsüz bir düzen için, gerçek kurtuluş için sürdürdükleri mücadeleye güç katacak, halklarımızın birliğinin egemen olduğu aydınlık bir gelecek yaratma mücadelesinde yenilmez kılıcaktır.

5

ORTA SINIFLAR VE DEVRİM

Gerici-faşist güçler devrimin olmasıyla birlikte tüm özel mülkiyetin ortadan kaldırılacağı, bu şekilde herkesin malına mülküne elkonulacağı iddiasını ileri sürerek küçük mülk sahibi orta sınıfların devrime karşı çıkmasını sağlama-ya çalışırlar.

Bu iddialar yalandır.

Devrimden sonra sadece toplumun emekçi kesimleri üzerinde sömürü ve hakimiyet aracı olarak kullanılan büyük toprak mülkiyeti ve tekelci sermayenin özel mülkiyetine son verilecektir. Bunun dışında devrim kendi emeği ile geçinen

kişilerin küçük ve orta mülk sahiplerinin mülkiyetini zorla ortadan kaldırmayacaktır. Küçük esnafın, özel mülkiyeti, küçük ve orta büyüklükte toprak mülkiyeti ve özel mülkiyetin (ev, bahçe, dükkan, atölye ve imalathaneler gibi) diğer şekilleri devrimden sonra da devam edecektir.

Örneğin kırsal bölgelerde bugün varolan küçük üreticilerin toprak ve diğer iş araçlarına devlet tarafından el konulmayacaktır. Toprakta küçük mülkiyet verimli bir üretim düzeni için olumsuz bir faktördür. Devrim, köylülerin toprağın ortak mülkiyetini **benimsemeleri** halinde, onların ortak çalışma ve elde edilen ürünü ortak paylaşma esasına dayanan kooperatifleri teşvik edecektir. Bu tür kooperatifleri makine-araç gereç, gübre sağlayarak destekleyecektir. Çünkü bu sistem hem eşitsizliklerin giderilmesini sağlayacaktır, hem de daha çok verimli çalışmayı sağlayacaktır.

İşte küçük toprak sahibi üretici köylüler bu sistemin iyiliğini ve faydalarını görerek bu kooperatiflere kendiliklerinden katılmadıkları takdirde, yine kendi toprağını işlemeye devam edecektir. Ve devrim bu şekilde hareket eden küçük üretici köylüleri kredi, makina, vb. yardımlarıyla desteklemeye devam edecektir.

Görüldüğü gibi devrimin, küçük ve orta büyüklükteki üreticilerin mallarına zorla el koyacağı kesinlikle doğrudur. Aslında, gerici bu yalanı, orta ve küçük mülk sahiplerini devrime karşı çıkarmak için ileri sürmektedirler.

Oysa asıl bu günkü düzende sürekli enflasyon ve tekelleşme, orta sınıfları sürekli bir yoksullaştırma ve mülksüzleştirmeye tabi tutmaktadır. Büyük tekeller hergün milyonlarca vurgun vurarak zenginliklerini arttırırken, milyonlarca küçük üretici, atölye, imalathane ve dükkan sahibi küçük esnaf, ekonomik krizin altında ezilerek yoksulluğa itilmektedir. Artan pahalılık güçleşen yaşam koşulları kendi emeği ile zorla geçinebilen insanları daha çok zor durumlara düşürerek yoksullaştırmaktadır. İşte egemen sınıflar, iflas eden, herşeyini yitirerek kapitalizm tarafından yokluğa

ve çaresizliğe sürüklenen bu kitleleri devrimcilerin karşısına çıkarmak için kandırmaya çalışmakta ve bu maksatla yalan ve demagojilere başvurmuşlardır. Onlar, kapitalizmin sefalete sürüklediği insanları, devrimin kendi mallarına el koyacağı; şeklindeki yalan ve demagojilerin yardımıyla karşı-devrim saflarına çekmeye ve bu şekilde yine tekelci kapitalistlerin çıkarına uygun olarak kullanmaya çalışmışlardır.

Oysa devrim, işçi sınıfı kadar küçük ve orta mülk sahibi tüm emekçi kitlelerin de kurtuluşu olacaktır.

6

İŞÇİ SINIFI VE DEVRİM

İşçi sınıfı (proletarya) toplumun, herhangi bir üretim aracına sahip olmadıklarından iş güçlerini satarak yaşamalarını sürdürebilen kesimidir. En zor koşullar altında, acımasızca çalıştırılır ve sadece yaşamlarını sürdürebilecek kadar kazanabilirler. Bu düzende «**zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri olmayan**» işçilerin çıkarları, bu sömürü ve zulüm düzeninin kökünden yıkılarak, sosyalizmin ve tüm üretim araçlarının bütün topluma malolduğu ve tüm sınıf farklarıyla birlikte sömürünün her çeşidinin yok edildiği sınıfsız bir toplumun kurulmasından yanadır. İşçi sınıfının, yoksul köylüler ve diğer tüm emekçi halk kesimleri ile birlikte halk iktidarını kurması demek olan Devrim, elbetteki herşeyden önce işçilerin gerçek talebidir.

İşçiler, devrimden sonra, ülke yönetiminde sahip olacakları tayin edici rolün yanısıra, fabrikaların denetimini de ellerinde tutacaklar; merkezi plan dahilinde fabrikaların işletilmesini onlar yöneteceklerdir.

İşçiler emeklerinin karşılığını en iyi şekilde ancak sosyalist bir düzende alabilirler. Bu yüzden devrim, herşeyden önce işçi sınıfının yararınadır.

İşçi sınıfı en devrimci sınıftır ve çağımızdaki tüm gerçek devrimler işçi sınıfının damgasını taşımak zorundadır.

İŞÇİLER KÖYLÜLER VE BÜTÜN HALK İÇİN YETERLİ SOSYAL HAKLAR VE GÜVENCELER OLUŞTURULMALIDIR

Devrim, halk kitlelerinin çalışma ve yaşam koşullarında yeni sosyal düzenlemeler getirecektir. Bugün geniş halk kesimleri, birçoğu batılı kapitalist ülkelerde bile bir kısmı **kısmen** de olsa çözülmüş olan sorunlarla karşı karşıyadır. Devrim bu konulardaki yeni düzenlemelerle, halkın lehine çözümler getirecektir. Bunların belli başlılarını kısaca şöyle sıralayabiliriz.

1 - Bugünkü durumda halkın konut sorunu, spekülâtorlerin istismarcı ve fırsatçıların eline terk edilmiştir. Devlet herkese yeterli, ucuz, sağlığa uygun konut sağlamalıdır. Konut kiralari bir kişinin aylık gelirinin yüzde beşini geçmemelidir.

2 - Devlet herkese çalışarak geçimini sağlayabileceği, iş bulmakla yükümlü olmalıdır. İş temin edilemeyen kişilerin, emekli ve çalışamayacak kadar sakat olanların geçimlerini devlet sağlamak zorundadır.

3 - 16 yaşından küçük çocukların ekonominin hiçbir alanında çalışmalarına izin verilmemeli, herkese yeterli öğretim mecburi kılınmalı ve parasız eğitim olanakları herkese sağlanmalıdır. Eğitim ve üretim faaliyetlerini birleştiren bir eğitim politikası benimsenmelidir.

4 - Tüm köyler elektrik, su, yol, okul ve yeterli sağlık hizmetine kavuşturulmalıdır.

5 - Çalışan kadınlara doğumdan önce ve sonra yeterli ve ücreti kesilmeden izin hakkı sağlanmalıdır.

6 - Bugün halkın sağlık sorunu tam bir ticaret ve sömürü konusu haline getirilmiştir. İlaç, yerli ve yabancı ilaç şirketlerinin korkunç bir kâr kaynağı halindedir. Doktorluk hizmetleri bir ticarî istismar kaynağı durumundadır. Dev-

let hastaneleri, her yönden yetersiz ve göstermelik bir haldedir. Sağlık hizmetleri ve insanların sağlık sorunları ticaret konusu olmaktan çıkarılmalıdır. Özel doktorluk kaldırılmalıdır. Devlet herkese parasız sağlık hizmeti, ilaç sağlamalıdır.

7 - Bütün işyerlerinde yeterli işgüvenliği tedbirleri alınmalıdır.

8 - Bütün işçilere haftada 2 gün izin sağlanmalı, zorunlu haller dışında fazla mesai, gece mesaisi yasaklanmalıdır.

9 - Kadınlar, kadınlık özelliklerine zarar veren işlerde çalıştırılmamalıdır.

10 - Bütün işyerlerinde kreş bulunmalıdır.

DİN

Devrimciler, dinin kişilerin sadece kendilerini ilgilendiren bir özel sorunları olarak ele alınmasını savunurlar. Herkes istediği din ve mezhebe inanmakta tamamen serbest olmalı, devlet kişilere dini inançları nedeniyle hiçbir baskı ve zorlamada bulunmamalıdır. Din ve devlet işleri birbirinden kesinlikle ayrı olmalıdır. Nüfus cüzdanlarında ve her çeşit kayıtlarda kişilerin dinleri ve mezhepleri ile ilgili hiçbir kayıt bulunmamalıdır.

Biz devrimciler din konusunda kesinlikle özgürlükten yanayız ve halk arasında dini inançları ve mezhep ayrılıkları nedeniyle herhangi bir ayırım yapılmasına kesinlikle karşıyız. Sömürücü-hakim sınıflar ise dini halkı uyutma ve istismar konusu olarak görürler. Faşistler de bir yandan halktan topladıkları haraçlarla içki-kumar-kadın peşinde her türlü ahlaksızlığı yaparken, diğer yandan halkın dini duygularını istismar etmek için her türlü sahtekarlığa başvuruyorlar.

Sömürücü sınıflar ve faşistler halk arasında mezhep ayrılıklarını ve çatışmalarını kışkırtmaktadırlar. Bu şekilde emekçi halkı bölerek birbirine düşürmek suretiyle, halkın daha kolay ezilip sömürülmesini sağlamaya çalışmaktadır.

Devrimciler halk içinde alevi-sünni ılığı gibi mezhep çatışmalarının çıkarılmasına kesinlikle karşıdır ve mezhep çatışmalarını çıkarana karşı şiddetle mücadele etmeye devam edeceklerdir.

KÜLTÜR VE EĞİTİM

Bir çok insan, hergün karşılaşılan bozuklukların nedeni olarak «halkın kültürünün ve eğitiminin yetersiz olmasını» gösterir. Bu görüşte olanlar, «**her şeyin düzelmesi için Devrime ve sömürü düzenini ortadan kaldırılmasına gerek yoktur; halk eğitilip bilinçlendirilse, kolayca kandırılmayacağı için, ülkeyi idare edenler kötü şeyler yapamazlar ve bütün kötülükler ortadan kalkar ve her şey kolayca düzeldir!**» diye düşünürler.

Böyle düşünenlerin yanıldıkları açıkça bellidir. Halkın eğitilerek bilinçlendirilmesi gerektiği doğrudur, ama, bu suretle devrime gerek olmadan her şeyin düzelebileceğini söylemek doğru değildir. Çünkü, bugünkü bozuklukların nedeni halkın bilinçsizliği ve eğitimsizliği değildir; tersine, halkı böyle eğitimsiz bırakan, bilinçlenmesini önleyen bugünkü sömürü düzenidir.

Sömürücü-egemen sınıflar, halkın bilinçlenerek gerçekleri görebilecek bir duruma gelmelerini istemezler. Bu yüzden geniş halk yığınlarının hiç değilse okuma-yazma öğrenmelerini sağlayacak tedbirleri bile almazlar. Ve asıl önemlisi de, **sadece mevcut sömürü düzeninin iyi bir şekilde işlemesini sağlamaya yönelik bir eğitim düzeni oluştururlar.**

O halde, halkın eğitiminin gerekli olduğu gerçekten doğru bir fikirdir, ama bu eğitim ancak bugünkü sömürü düzeninin yıkılarak **devrimin gerçekleştirilmesine hizmet edecek bir eğitim** olduğu takdirde halkın gerçekten bilinçlenmesinden söz edebiliriz.

Yani bilinç'ten, eğitim'den, kültür'den söz edileceği zaman, hemen «nasıl bir eğitim ve bilinç, hangi kültür?» sorularını da sormak gerekir.

Sömürücü sınıflar, kendi egemenlik ve sömürü ilişkilerinin yürütülmesine uygun bir kültür de geliştirmektedirler. Kendi ideoloji ve kültürlerini, kendi siyasi anlayışlarıyla birlikte topluma hakim hale getirmekte; bu suretle egemen sınıfların kimliğine (ve toplumdaki mevcut hakim sömürü ilişkisine) uygun bir «egemen kültür» oluşturmaktadırlar. Onlar, radyoyu, televizyonu, gazete, dergi, magazin, fotoroman gibi basın araçlarını ve sinema-tiyatro gibi bütün sanat faaliyetlerini bu amaçla etkin bir şekilde kullanmakta ve geniş emekçi halk yığınlarının mevcut sömürü ilişkilerinin emekçi sınıflara ayırdığı yere uygun bir tarzda yaşamayı «benimsemelerini» sağlamaktadırlar. Hatta daha ötesi, bunun sonucu bir çok emekçi, kendilerinin ezilip sömürülmesine gönüllü olarak yardımcı olmaktadır.

Yani, özetle söylemek gerekirse, sömürücü sınıflara has geleneksel anlayış, kültürü burjuva egemenliğinin ve burjuva yaşam tarzının yürütülüşünün bir parçası olarak görmektedir. O halde, bunun karşısına da devrimci bir kültür anlayışının ortaya konulması gerekmektedir.

Sömürü ve baskı altında ve bu sömürü ve baskıdan kurtulma savaşının yürütüldüğü bir toplumda Devrimci Kültür de kaçınılmaz olarak (bugünkü egemen burjuva kültürüne karşı) halkın devrimci iktidarını kurma ve sömürü ilişkilerine dayanmayan yeni bir yaşam tarzını yaratma mücadelesinin (yani tek kelimeyle devrim savaşının) bir parçası olmak zorundadır.

Bugün Türkiye'de egemen olan kültür, emperyalist kültürün baskısı altında çarpıtılmış, yoz burjuva kültürü ile feodal kültürün karılmasından oluşan kozmopolit bir niteliğe sahiptir ve bireysel çıkar, bencillik, istismar ve halkın politik pasiflik içinde tutulması gibi burjuva anlayışlar üzerine kurulmuştur. Buna karşılık Devrimci Kültür anlayışı da **halkın kendi bağımsız-devrimci iktidarını kurma savaşının kültürü** olacaktır ve eşitlik-kardeşlik-özgürlük ve kollektif-

lik temeli üzerindeki yepyeni bir yaşamın yaratılmasına hizmet edecektir.

Elbetteki Halkın Devrimci Kültürü gökten zembille inmeyecek; yani hiç yoktan ortaya çıkmayacaktır. Yeni devrimci kültür deyince bugüne kadar toplumların gelişimi tarafından ortaya çıkarılmış bütün kültür değerlerinin ve bütün müsbet bilgi birikiminin reddedilmesi akla gelmemelidir. Tersine, bugünkünden daha yüksek bir toplumsal düzenin gerçekleştirilebilmesi için, Devrimci Kültür anlayışının bugüne kadar ki tarihi gelişimin sonucu olarak ortaya çıkmış bütün kültür değerlerinin ve bütün müsbet bilgi birikiminin üstünde yükselmesi gerekmektedir.

Halkımızın daha bugünden kendi yaşantısı içinde benimseyerek geliştirdiği bütün iyi ve güzel şeylere, insanlığın çağlar boyu meydana gelen ilerlemelerin bir sonucu olarak ortaya çıkmış bütün doğru bilgilere sahip çıkacağız. Ve bütün bunlar bizim aydınlık geleceğimizin temelini oluşturacak.

8

DEVİRİM - SOSYALİZM VE SOVYETLER BİRLİĞİ

Devrim ve sosyalizm denince hemen Sovyetler Birliği akla gelir. Sosyalizme ve devrime karşı olanlar da sık sık bu ülke ile ilgili olumsuz örnekler ve iddialar ileri sürerek sosyalizmi kötülemeye çalışırlar.

Öncelikle belirtmek gerekmektedir ki, bu ülke hakkında ileri sürülen olumsuz iddiaların bir çoğu tamamen devrimi kötü gösterme amacıyla uydurulmuş gerçek dışı iddialardır. Özellikle bu ülkede aile ve ahlak anlayışının olmadığı gibisinden iddiaların tamamen uydurulmuş yalanlardan ibaret olduğu artık bugün herkes tarafından bilinmektedir. Aynı şekilde, devrime karşı olanlarca diğer konularda ortaya atılan iddialar da bu ülkedeki gerçek durumu yansıtmamaktadır.

Ancak şu da bir gerçektir ki, Sovyetler Birliği'nde bu-

gün gerçek anlamlı bir sosyalizm uygulanmamaktadır.

Sovyetler Birliği, 1917 yılında dünyada ilk defa gerçekleştirilen bir sosyalist devrimin sonucu olarak kurulmuştur. Bu şekilde eski sömürgeci Çarlık Rusyası yıkılmış, dünyada iktidar ilk defa sömürücü azınlıkların elinden alınarak, sömürülen-ezilen sınıfların, proletaryanın eline geçmiştir. Çarlık Rusyası'nda baskı-yoksulluk ve sefalet altında ezilen çeşitli milletlere mensup emekçiler işçi sınıfının öncülüğünde, zulme ve sömürüye karşı isyan ederek kendi kaderlerini ellerine almışlar, ve bir avuç toprak ağasının ve kapitalistlerin sömürü ve tahakkümüne son vermişlerdir.

Devrimden sonra işçi sınıfının ve emekçilerin yönetimi altında Sovyet Cumhuriyetleri büyük ilerleme ve başarılar elde etmişlerdir. Yokluğu, sefaleti, büyük eşitsizlik'eri ortadan kaldırmışlar ve dünyanın en ileri toplumlarından birini kurmuşlardır.

Ne var ki, bütün bu başarılarla rağmen Devrim'i sürdürmemişlerdir. Henüz toplumdaki eşitsizlikleri tam olarak ortadan kaldıramamışlardır. Bir takım imtiyaz sahibi yöneticilerin önderliğinde devrimin uygulamasından sapılmıştır. Dış politikada da sosyalist bir politika değil, kendi ülkelerinin çıkarlarını güden işler yapmaktadırlar. Oysa sosyalist bir ülke diğer yoksul halklara karşı, onların haklarını da her şeyin üzerinde tutan, halkların eşitliğini ve kardeşliğini esas alan proleter enternasyonalist bir dış politika izlemek zorundadır.

İşte Sovyetler Birliği'nin bu durumu devrimciler, **revizyonizm** (yani kısaca devrimden sapma) olarak değerlendirmektedirler. Keza Sovyetler Birliği'ni takibeden Bulgaristan gibi bir çok «sosyalist» ülke de aynı durumdadır.

Bu durumdan çıkarılabilecek sonuç kısaca şöyle ifade edilebilir. Sömürücü sınıfların iktidarının devrilmesi ile herşey bitmemektedir. Devrim, bütün farklılıkların imtiyazlarını tamamen yok edilmesine kadar kesintisiz bir şekil'de sürdürölmek zorundadır.

ÖZGÜRLÜK

Emperyalistler ve sömürücü hakim sınıflar tarafından Devrim ve Sosyalizm aleyhinde ileri sürülen düşüncülerin bir tanesi de özgürlük konusundadır. Öteden beri, sosyalizmde insanların özgür olmadığı, insanların zorla çalıştırıldıkları, istedikleri yere gidip, istedikleri işi yapamadıkları şeklinde iddialar ileri sürerek, bu ön yargıları halk arasında benimsetmeye çalışmışlardır.

Devrimin insanların özgürlüklerini ortadan kaldıracığı şeklinde bir düşünce tamamen saçma bir iddiadır. Aslında, Devrim ve Sosyalizm, **gerçekten özgür** bir toplumu hedefler. İnsanların gerçekten özgürce ve serbestçe hareket edebilecekleri ve bugünkü kapitalist toplumlarda özgürlüğe aykırı ne varsa hepsinin ortadan kaldırılabilmesinin koşullarını gerçekleştirmeyi hedefler.

Kapitalizmin hakim olduğu toplumlarda toplumun sömürülen büyük çoğunluğu hiç bir zaman gerçek anlamda özgür değildir. Sömürücüler emekçi kitlelere görünüşte bazı özgürlükler vermişlerdir. Görünüşte herkes istediği yere gitmekte istediği işte çalışmakta, istediği kimse ile evlenmekte «serbest»tir. Ama insanların ekonomik olarak özgür olmadıkları bir toplumda, bütün bu serbestliğin gerçek bir değeri olabilir mi? Milyonlarca insanın karnını doyurabilmek için çalışacak bir iş bulamadığı ve gene milyonlarca insanın sefaletten ve açlıktan kurtulabilmek için Almanya'da yada başka ülkelerde sürüdüğü bir ülkede insanların istediği yerde ve istediği işte çalışmakta serbest olması ne mana ifade edebilir? Yine sefalet içinde sürünmelerinin sonucu olarak insanların kendi kızlarını para karşılığı tanımadığı insanlarla evlendirmek (ya da satmak!) zorunda kaldığı, yine binlerce kadının aynı nedenle kendisini satmak zorunda kaldığı bir ülkede hangi evlenme serbestliğinden söz edilebilir? Milyonlarca işçi (eğer varsa) yıllık izninde tatile,

dinlenmeye de köydeki işlerini görmeye gitmek zorunda kalıyorsa; milyonlarca köylü çoğunlukla (istediği yere değil!) sadece işlerini görebileceği bir kente doğru dürüst ulaşma imkanlarından yoksunsa, herkese (yılda bir defa) yurtdışına çıkma izninin verilmesi neye yarar? (Bugün bir tek Avrupa seyahati bir işçinin yıllık gelirinin tamamından fazladır!) Yine milyonlarca genç istediği okullarda okuyamıyorsa; ve nihayet bütün bir toplum, bütün bir ülke emperyalizme her yönüyle bağımlı hale getirilmişse, böyle bir toplumda gerçek bir özgürlükten söz edilebilir mi?

Evet, bugünkü toplumda gerçekten özgür olan insanlar vardır. Bunlar fabrikalarında çalıştırdıkları işçilerin yarattığı tüm artı değere el koyarak onu kendi özel mülkiyeti haline getirmekte özgürdür. Bunlar, bir işçinin bir yıllık gelirini bir gece kulübünde bir gecede tüketmekte; yüzlerce binlerce işçinin alınterinin karşılığını bir tek Avrupa seyahatinde harcamakta, çocuklarını Avrupa'da okutmakta özgürdür!

İşte, Devrim sadece, burjuvaların insanların emeğini sömürme, işçilerin ve emekçilerin ve yarattığı tüm artı değere el koyarak insanlar üzerinde hakimiyet kurma «özgürlüğünü» ortadan kaldıracaktır. Burjuvalar da sırf bu yüzden (özgürlük deyince sadece başkalarının hakkını yeme özgürlüğünü anladıklarından) sosyalizmde özgürlüğün olmadığını ileri sürmektedirler.

Oysa devrim (burjuvaların milyonlarca emekçinin hakkını gasbetme özgürlüğünü ortadan kaldırırken) insanlar için bugün tanınan göstermelik özgürlükleri gerçek anlamda özgürlükler haline getirecektir. İnsanlar sermaye sahiplerine, toprak ağaları ve tefecilere köle olmaktan kurtulacakları ölçüde gerçekten özgür olabileceklerdir.

Evet, gençler topluma yararlı olabilecekleri istedikleri okullarda okuyabilsin! herkes emeklerinin karşılığını alabileceği istediği işlerde, istediği yerde çalışabilsin. İnsanlar (ekonomik zorunlulukların bir sonucu olarak değil!) sadece

birbirlerini gerçekten sevdikleri için evle...ler! Herkes ülkenin çeşitli yerlerini görmek için özgürce seyahat edebilsin, (ve bunun için ucuz-elverişli-rahat ulaşım araçları sağlanabilsin!) Ve herkes çalışmalarından arta kalan zamanlarında rahatça dinlenebilecekleri tatil ve eğlenme imkanlarına sahip olabilsin...

Devrim ise insanların bütün bu **özgürlüklere** gerçekten sahip olacakları sosyalizmi kurma mücadelesinden başka birşey değildir.

10

SOSYALİZM GERÇEKLEŞMESİ UZAK BİR HAYAL DEĞİLDİR.

Bütün bunların gerçekleşmesini, yani, bugünkü sömürücüler saltanatının yıkılarak yerine bütün **Halkın Devrimci Demokratik İktidarının** kurulmasını; her türlü sömürü ve zulmün, eşitsizlik ve haksızlığın yok edilerek, kişisel çıkar hırslarının ve bencilliğin yerini eşitlik ve kardeşlik içinde yaşama isteğinin hakim olduğu **yepyeni bir toplumsal düzenin** kurulmasını, «gerçekleşmesi mümkün olmayan hayaller» olarak görenler olacaktır.

Bütün bunlar gerçekleşmesi mümkün olmayan hayaller değildir. **Tarihin karşı durulmaz yasaları** nasıl eski köleci-feodal toplumları yıkarak kapitalizmi gerçekleştirmişse, bugünkü kapitalist sömürü düzeni de yerini kaçınılmaz olarak sosyalizme bırakacaktır.

Tarihi gelişme daha bugünden bütün bunları bir hayal olmaktan çıkarmıştır. Bütün dünyanın ezilen halkları sömürücü zalimlere karşı hergün yeni yeni zaferler kazanıyorlar. Daha, yakın zamanlarda yoksul Vietnam halkı «yenilmez» sanılan ABD emperyalizmine karşı büyük bir zafer kazandı. Daha dün İran halkı Şah'ın faşist diktatörlüğünü yerle bir etti. Ve yine daha dün bir başka sömürücü diktatörlük daha, **Nikaragua halkının devrimci mücadelesi** ile yok edildi...

Türkiye'nin ezilen-sömürülen emekçi halklarının dev-

rimci mücadele de her geçen gün bir çığ gibi büyüyüp gelişmektedir. İşçilerin, köylülerin, devrimci aydınların ve gençlerin sömürü ve zulme karşı yürüttüğü mücadeleleri egemen sınıfların saltanatını ta köklerinden sarsmaktadır.

İşte bu yüzden daha çok baskı ve zulme başvuruyorlar. Bir avuç sömürücü, halkın sefaleti pahasına kurdukları saltanatlarının tehlikeye düşmesinden dolayı telaşa kapılıyorlar ve çareyi faşizmde arıyorlar. Halk ve devrimcilere karşı azgınca saldırıyorlar.

11

FAŞİZM YENİLECEK HALK KAZANACAK

Faşizm; sömürücülerin, emekçi halkın ekmeğine, özgülüğüne, canına ve onuruna yönelen bir saldırıdır; doymak bilmez sömürücü egemen sınıfların emekçi halka karşı yürüttükleri bir «yoketme ve yıldırma» savaşidir.

Hergün halka karşı cinayetler işleyen faşistler de, ABD emperyalizminin ve içerdeki sömürücü büyük tekellerin çıkarlarını koruyan uşaklarıdır. Milliyetçilik demagojisi yapmakta, ama gerçekte ABD emperyalizmi tarafından beslenmekte ve tamamen ABD emperyalizminin ülkemiz üzerindeki sömürü ve hakimiyetinin devam etmesini savunmaktadırlar. Yani onların milliyetçiliği gerçekte Amerikan uşaklığı demektir.

Faşistler, sözde fakirlerden, işçilerden, köylülerden yana imiş gibi görünmeye, bu şekilde yoksul halk çocuklarını kandırmaya çalışmaktadırlar, ama onlar gerçekte tamamıyla bugünkü sömürü düzeninin bekçi köpekliği görevini yapmaktadırlar. Bunun için haklarını, emeklerinin karşılığını almak için mücadele eden emekçilere ve yoksul halkın çıkarlarını savunan her türlü ileri düşünceye saldırmaktadırlar. Ve daima sömürücülerin iktidarlarını sürdürülebilmek için onlara uşaklık etmişlerdir. Zaten bunun için sömürücü soyguncu para babaları ve toprak ağaları tarafından besle-

nip desteklenmektedirler.

Gene faşistler, halk kitlelerini kandırabilmek için din ve ahlak konularını istismar etmektedirler. Ama bir yanda sahte din savunucusu pozları takınırken, öte yanda küçücük çocukları, savunmasız kadınları bile canice katletmekte, kaçırdıkları insanların ırzına tecavüz ettikten sonra öldürmektedirler.

Faşizm her zaman aynı yöntemleri uygulamaktadır. Sömürücüler, sokaktan topladıkları serserilerden faşist cinayet çeteleri kurup bunları halkın üzerine saldırtıyorlar. Kahveleri, otobüsleri kurşunlayıp bombalıyor, gençleri, işçileri, öğretmenleri ve halkın çıkarını savunan herkesi öldürüyorlar. Bitmek bilmez cinayet ve katliamlar düzenliyorlar.

Bütün bunlar, bütün bir emekçi halkın bu düzenin yoksulluk ve sefaletine ve bir avuç para babasının saltanatına kölece boyun eğmesini sağlamak içindir; milyonlarca emekçiye yokluk, sefalet ve açlıktan başka bir şey vermeyen bu sömürü düzenini **zorla** sürdürmek içindir.

Ama emekçi halk faşizme teslim olmuyor ve dışıyla tırnağıyla direniyor; İşçiler fabrikalarda, mahallelerde faşistlere karşı Direniş Komiteleri kuruyor; Halk faşistleri gecekondu mahallelerine, köylere sokmuyor; gençler okullarında, mahallelerinde ve her yerde faşizme karşı yiğitçe savaşıyorlar...

İşte, burjuvaların anarşi ve terör olayları olarak göstermeye çalıştığı olaylar ve çatışmalar da bu şekilde meydana gelmektedir. Faşist çetelerini halkın üstüne salıyorlar; devrimciler ve halk kendini savunursa, bu sefer de anarşi var deyip, halkın üzerine polis ve askerlerini saldırtıyorlar...

Emekçi halkın çıkarlarını savunan devrimcilerle sömürü düzenini sürdürmek için hizmet eden faşistler arasındaki çatışmalar, her geçen gün daha çok şiddetlenmekte ve ülkenin her tarafını kaplamaktadır.

Halk içinde bu olaylardan dolayı çeşitli kaygular mey-

dana gelmektedir. Hemen hemen hiç kimse faşistlerin saldırıları karşısında kendisini güvenlik altında hissetmemektedir. Bir çok kimse bu çatışmaların sona erdirilmesini istemektedir. Oysa bu çatışmaların durdurulması, devrimcilerin ve halkın isteğine bağlı bir şey değildir. Devrimciler dursa bile, faşistler duracak değildir. Devrimciler dursa, halk faşist saldırılara direnirse, faşistler meydanı boş bularak iyice azıtır; Bütün Türkiye'yi Maraş'a, Erzurum'a, Yozgat'a çevirirler. Bu yüzden faşistlere karşı dişe diş mücadele etmekten, kararlı bir şekilde direnmekten başka bir yol yoktur.

Bütün bu olaylar, çatışmalar kuşkusuz bir çok acı ve sıkıntı getirmektedir. Ancak bu sıkıntı ve acıları yok etmek için, bu olayların kaynağını kurutmak faşist saldırıları yoketmek gerekmektedir. Faşizmi ve onun temelini oluşturan bugünkü acımasız sömürü düzenini yok edersek, ancak o zaman herkesin can güvenliği sağlanabilir; ancak o zaman barış, kardeşlik ve özgürlük içinde yaşayabiliriz.

İşte devrimciler bütün bunlar için savaşıyor!

Gerçekte bu savaş, yokluk, acı, sefalet içinde inleyen bütün bir halkın savaşidir.

Yolsuz, doktorsuz, ilaçsız, okulsuz köylerin, karanlığa terk edilmiş milyonlarca topraksız köylünün, fabrikalarda, maden ocaklarında, inşaatlarda, ve her türlü sağlık koşullarından yoksun olarak boğaz tokluğuna çalıştırılan, Alman kapılarında süründürülen işçilerimizin, yeterli okuma ve çalışma imkanlarından yoksun gençliğimizin, bu düzende iki kere ezilen kadınlarımızın kısacası bütün bir halkın barış, özgürlük, kardeşlik ve eşitlik içinde yaşayacağı aydınlık bir geleceği yaratma savaşidir.

Sömürücüler ve uşakları bir avuçtur.

Biz ise milyonlarca işçi, milyonlarca köylü, milyonlarca genç ve milyonlarca emekçiden oluşan bir halkız.

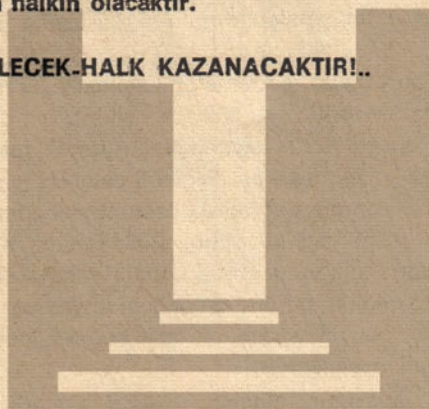
Onlar, bir avuç sömürücünün saltanatını sürdürmenin kavgasını veriyor.

Biz ise haklıyız. Bir avuç zorbanın saldırtı yerine bütün emekçi halklarımızın kurtuluşu için savaşıyoruz.

Bunun için bu günkü sömürü ve zulüm düzenini, bir avuç sömürücünün ve onların uşaklarının başına yıkacağız; Barışın, eşitliğin, kardeşliğin, özgürlüğün egemen olacağı bir düzeni, yani sömürücülerin saltanatı yerine halkımızın kendi iktidarını mutlaka kuracağız.

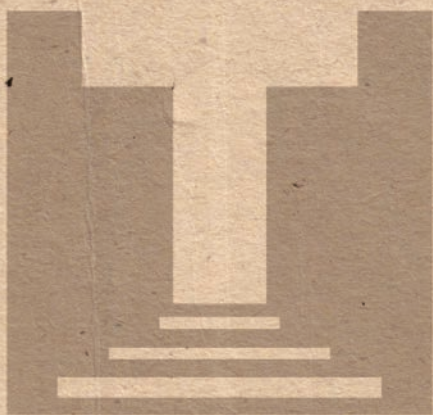
Zafer mutlaka halkın olacaktır.

FAŞİZM YENİLECEK-HALK KAZANACAKTIR!..

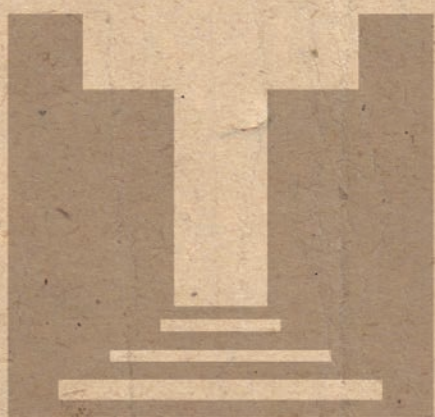

TÜSTAV

TÜSTAV

TÜSTAV